

Bijlage VMBO-GL en TL
2019

tijdvak 1

Turks CSE GL en TL

Tekstboekje

Yeni Trend: Çiğ Besin Tüketmek!

(1) Dünyada ve ülkemizde pek çok takipçisi bulunan çiğ besin tüketme akımı (Raw Foodism) besinlerin pişirilmeden, işlem görmeden tüketilmesi prensibine dayanır. Besinlerin pişirimi veya işlem görmesi sonucu yiyeceklerin besin değerlerini yitirdiklerine inanan Raw Foodism takipçilerinde sıkça sağlık sorunları ortaya çıkabiliyor. Bunların başında yeteri kadar vitamin, protein almamak, aşırı zayıflık ve gıda zehirlenmeleri görülebiliyor. Kadıköy Şifa Beslenme ve Diyet Uzmanı Seda Bahtiyar Tatay, çiğ besin tüketme akımını tüm yönleri ile değerlendirdi!

(2) Raw Foodism veya rawism son zamanlarda benimsenmeye başlanan sadece çiğ, işlem görmemiş ve sıklıkla organik yiyeceklerden oluşan bir beslenme şekli ve yaşam tarzıdır. Bu akımda inanılan ve savunulan fikir, yiyeceklerin çiğ tüketilmesinin sağlık için daha faydalı olacağıdır. Çiğ beslenme akımı yanlışlıkla vejeteryanlıkla eşit veya vejeteryanlığın bir tarzı olarak benimsenir. Bunu sadece çiğ bitki esaslı tüketim olacak şekilde detaylandırmak gerekir.

(3) Hayat tarzına bağlı olarak da raw food akımını benimsemiş kişiler bazı çeşitlendirmeler ile çiğ sebze, çiğ meyve, çerezler, yumurta, balık (sashimi şeklinde) ve hatta et, pastörize veya homojenize olmamış süt ürünleri (çiğ süt, çiğ süttten yapılmış peynir) gibi besin maddelerini de tüketmeyi tercih edebilirler. Bu akımda çiğ yiyeceklerin içerisinde aktif bulunan enzimlerin hazma yardımcı olacağı düşüncesi hakimdir. Pişen yiyeceklerde bu enzimler olmadığı savunulur.

(4) Raw food akımı, ısıtılmamış veya herhangi bir şekilde ısıya maruz kalmamış besin maddelerinin tüketimi esasına dayanır. Dolayısı ile gıdanın maruz kalacağı ısının 40-45 derece arası olması şartı vardır. En popüler olan raw food diyeti ise vejeteryan raw food beslenme şeklidir. Çiğ sebze ve meyvelerin antioksidan açısından zengin olması ve yaşlanmayı geciktirici etkileri de bu akım tarafından en kabul gören sebeplerdendir. Bu akımın öncüleri kahve, alkol ve sigaraya tamamen karşıdırlar.

(5) Vejeteryan çiğ beslenme sisteminde sadece işlem görmemiş ve 45 derece üstünde ısıya maruz kalmamış çiğ bitki kökenli besinler tüketilebilir. Bu derecenin üstünde işlem görmüş yiyeceklerin, beslenme değerlerini kaybettiklerine, hatta sağlığa zararlı olduğuna inanılır. Bu tür beslenmede öncelik meyvelere, sebzelere, çerezlere, tohumlara ve kurubaklagillere verilir.

(6) Sözü geçen olumlu yanları dışında, çiğ vejeteryan yiyecek akımını izleyen bir kişide bazı besin yetersizlikleri görülebilir. Bunlar özellikle B12 vitamini, kalsiyum, D vitamini, demir, çinko, protein eksikliği olabilir. Bu akımda savunulanın aksine bazı yiyeceklerin faydası özellikle piştiklerinde ortaya çıkar ve insan vücuduna o zaman faydalı olabilir. Ayrıca çiğ yumurta, çiğ balık, çiğ süt ürünleri ve çiğ et tüketen kişilerin gıda zehirlenme olasılıklarının çok yüksek olduğu belirtilmektedir.

bron: haberturk.com

Vazgeçilmezimiz Oldu

(1) Günlük hayatımızın en önemli içeceği olan çayla 140 yıl kadar önce tanıştık. Çay üretimi ilk kez 1878'de Artvin'de başladı. Rize'ye gelişi ise 1912'de. İkinci Abdülhamid döneminde üretimin yaygınlaşması için Bursa'dan Halep'e, Aydın'dan Erzurum'a kadar imparatorluğun dört bir tarafında çay ekildi. İstanbul'da da üretim denendi ama bir türlü tutmadı.

(2) Son zamanlarda yeme-içme festivalleri gittikçe artıyor. Geçen hafta Haydarpaşa Garı'nda Çay Festivali yapıldı. Günlük hayatımızın en önemli parçası olan çay sanki asırlardan beri yeme-içme kültürümüzün bir parçası gibi düşünülür. Ancak çayla tanışmamız 140 yıl önceye gider. Kemalettin Kuzucu çayın Türkiye'ye girişi üzerine arşivlere dayalı yaptığı araştırmalarıyla bu konuyu aydınlatmış ve Türkiye'de çayın tarihiyle ilgili bilinenleri değiştirmiştir. Kuzucu'nun araştırmalarından çayın Türkiye'ye geliş hikâyesini sizinle paylaşıyoruz:

(3) Osmanlı döneminde 16. yüzyıldan itibaren çay yaprağına rastlanıyor. Ancak çay bu dönemlerde parfüm olarak kullanılmıştı. 1839'da Tanzimat'ın ilanından sonra çay yavaş yavaş kahvaltılarda görülmeye başlandı. Çay üretimi ise Sultan İkinci Abdülhamid döneminde başladı. Her alanda modernleşmenin başladığı bu dönemde tarımda da Avrupaî tarza geçilmeye çalışılmıştı. Bir taraftan asırlardır ekilen ürünlerin üretimi artırılmak istenirken diğer taraftan da Osmanlı topraklarında bulunmayan ürünlerin yetiştirilmesi için çaba gösterildi. Çay da bu ürünlerden biriydi. Uzakdoğu'dan ithal edilen çay tohum ve fidanları Bursa ve Selanik gibi yerlerde tarlalara ekilerek, yetiştirildi. Ayrıca, 1896'da Buharalı Yusuf Trabzon'da yetişen çay yapraklarını henüz genç filizler halinde iken ağaçtan toplayarak işlemiş ve beyaz çay elde etmişti. Padişaha bir paket çay hediye etti. Bundan memnun olan İkinci Abdülhamid, Trabzon ve çevresinde çay ekimini inceledi.

(4) Türkiye'de çay ilk defa çiftçiler tarafından 1870'lerin sonlarında Artvin bölgesinde yetiştirildi. Kemalettin Kuzucu'nun araştırmalarına göre 1878'de Hopa'da ve Arhavi'de çay ekimi başarılı olmuştu. Çalışmak için Rusya'ya giden yöre erkeklerinin, oradan getirdikleri çay fidanlarını evlerinin bahçelerine ekmeleri sonucunda çay Türkiye'ye girmişti. 8 çay kısa bir süre sonra kazanç kapısı haline gelince, devlet çaya vergi koydu. Çiftçilerin bu durumdan şikâyetçi olmaları üzerine Trabzon Valisi Yusuf Ziya Paşa vergi koymak yerine çay üretiminin teşvik edilmesi gerektiğini hükümete bildirdi. Valinin bu müracaatı üzerine vergiler kaldırıldı.

(5) Doğu Karadeniz'de bu gelişmeler yaşanırken Osmanlı yönetimi Uzakdoğu'dan çay tohum ve fidanı ithal edip, çay ekimini geliştirmeye çalıştı. 1880'li yılların sonunda Bursa Valisi İsmail Hakkı Paşa zamanında Japonya'dan getirtilen çay fidanları Bursa'da dikildi. Ancak Bursa ikliminin çay ziraatına elverişli olmaması yüzünden netice alınamadı. 1894'te İstanbul'da çay yetiştirilmeye çalışıldı. Bu teşebbüs de sonuçsuz kaldı. Osmanlı yönetimi, bunun üzerine vilayetlere ziraat müfettişleri göndererek arazi yapısı ve iklim özelliklerinin incelenmesini istedi. Hazırlanan raporlar incelendikten sonra İkinci Abdülhamid'in emriyle 1894'te çay ekimi için yeniden teşebbüse geçildi. Japonya'ya çay fidan ve tohumları sipariş edildi. Türkiye'de yetiştirilen çaylar incelendi. Çayın ekimi ve bakımı için bir talimat hazırlandı. Ardından imparatorluğun dört bir tarafında çay yetiştirilmesi için faaliyete geçildi. Erzurum, Sivas, Ankara, Bursa, Aydın, Adana, Halep ve Suriye'nin değişik bölgeleri ve İstanbul'da çay ekimine başlandı. Ancak bu teşebbüs çay ekimi için seçilen şehirlerin ikliminin elverişsizliğinden dolayı bir sonuç vermedi.

bron: fikriyat.com

Rotterdamlı Beyza İlk Romanını Yazdı

Beyza Öpöz, henüz 17 yaşında, yazmaya olan tutkusu ile bir kitap yazdı. 'Şansımı deneyeyim' düşüncesiyle yayınevine gönderdiği kitabını ve hayata bakış açısını konuştuk. Yaşı küçük ama hayalleri büyük Beyza ile güzel bir sohbet gerçekleştirdik. Keyifle okuyacağınızı umuyoruz.

Seni kısaca tanıyabilir miyiz?

İsmim Beyza, 17 yaşındayım. Rotterdam'da doğdum, aslen Mersinli'yim. Rotterdam Grafisch Lyceum'de Oyun Geliştiricisi bölümünde okuyorum.

Küçüklüğünden beri yazmayı seviyor musun, nasıl başladı bu serüven?

Ablamın bilgisayarında yazmaya başladım, çok küçükken. Aslında sadece onu taklit etmek için yazmaya başladım. O da küçük yaşlarında yazıyordu; ona heveslendim. Sonra yazmayı sevdiğimi fark ettim. Ablamın sitesinde kısa hikayeler yazmaya başladığımda 13 yaşındaydım.

Bu kitabı bitirmen ne kadar zaman aldı?

İki yıl kadar sürdü. Sürekli kitaba çalışmıyordum ve kendim için yazıyordum, yani basılacağını düşünmemiştim o zaman.

Kitaptan bahseder misin bize?

Bir oğlanın çok az görülen bir deri hastalığı var. Bu gerçek bir hastalık. O kadar az görülüyor ki biyoloji öğretmenim bile duymamış. Youtube'da gezinirken bir kızın bu hastalığı olduğunun videosuna rastladım ve ilgimi çekti. Diğer videolarını da izledim ve bu hastalık hakkında internette bilgiler edindim. Sonra aklıma bu konuda kitap yazmak geldi, böylece başladı aslında. Hikayeyi tamamen kendi hayalim üzerine kurguladım.

Kitaptaki hikaye nasıl devam ediyor, bize genel olarak ip uçları verir misin?

Bu hastalığı olan oğlanla okulundan bir başkası dalga geçiyor ama hastalığından habersiz. Bu oğlanın da ailesinde büyük sorunlar var. Bu arada aile, arkadaş problemleri de çıkıyor ortaya.

Yazarken yazı tarzını veya nasıl yazman gerektiğini kendin mi düşündün yoksa internetten veya okuldan mı öğrendin?

Ortaokuldayken yazı etkinliğine katılmıştım, oradan aldığım bilgileri kullandım.

Kitabı yazarken ailenle veya arkadaşlarıyla düşüncelerini paylaştın mı?

Ailem yazdığımı biliyordu ama ne yazdığımı bilmiyordu. Sadece ilk bir bölümünü kuzenime gönderdim, onun dışında kimseyle paylaşmadım çünkü kendime yazıyordum. Öyle gereksinim duymadım.

Kitap bittiğinde ailen nasıl bir tepki gösterdi, bekliyorlar mıydı?

Babam beklemiyordu açıkçası, şaşırdı biraz. Annem, "Biterse bence yayın evine gönderip şansını deneyebilirsin" demişti. Bittikten sonra ne yapacağım konusunda pek fikrim yoktu ve yine annem "gönder" deyince şansımı denedim. Bir hafta sonra yayınevi kitabımı yayımlamak istediklerini söylemek için beni aradı. Telefon geldiğinde çok şaşırdım çünkü yayımlamak isteyeceklerini hiç düşünmemiştim.

Şimdi ne ile meşgulsün? Yeni kitap hazırlığı var mı?

Şimdi okulum ile meşgulüm. Sınıfta arkadaşlarım kitabım olduğunu bildikleri için bana tekliflerle geliyorlar "Bak bu konuda da yazmalısın" diye ve "Yeni kitabın ne zaman çıkacak?" diyorlar. Ara sıra kısa hikayeler yazıyorum ama kitap olacak bir hikaye yazmıyorum şu anda.

Kitabı okuyanlardan, kitap hakkında reaksiyon aldın mı?

Yayınevinin Hollandalı editörü uzun bir reaksiyon yazmış, kendi sitesine de yorum olarak eklemiştir. O kadar çok pozitif şeyler yazmış ki okuduğumda inanmadım. Çok orijinal bir hikaye, karakterler çok inandırıcı ve iyi yerleştirilmiş. Yaşıma göre çok iyi bir hikaye yazdığımı ve ileriye yönelik çok potansiyel gördüğünü belirtmiş.

İlerde kitap yazmaya mı yoğunlaşmak istersin yoksa diplomayı aldığında oyun mu dizayn etmek istersin?

Henüz bilmiyorum ama yazmak bende bir tutku, her zaman kalır bende. Canım sıkıldığı zaman yazıyorum. Otobüste giderken telefonuma yazıyorum mesela. Fantezimi kullanıyorum. Hayal dünyam çok geniş.

İnsanların bu kitap hakkında ne düşüncelerini istersin, kimlerin okumasını istersin?

Aslında herkesin okumasını isterim çünkü insanlar bu hastalığı tanımıyor ve bu sayede hastalığı tanımış olurlar. Çocuklar 16 yaşına kadar ancak yaşayabiliyor, çünkü ölümcül bir hastalık. Doğduğunda derisi çok ince olduğu için sarılmaktan bile acı duyuyorlar. Çok ince, dökülen bir derileri olduğu için, kelebek kanatlarına benzetiliyor, bu yüzden adına 'kelebek çocuklar' da deniyor. Asıl ismi Epidermolysis Bullosa (EB). Ben de bu yüzden kitabımın ismini Kelebek Oğlan (Vlinderjongen) koydum.

Kitap ile hangi mesajı vermek istedin okuyanlara?

Herkes değişebilir. Yeter ki iste ve çabala.

bron: Haber Gazetesi

Uçmaktadere'de Uçmak

Tekirdağ Yamaç Paraşütü

Üniversite yıllarımda yaz tatillerimin çoğunu Fethiye Kelebekler Vadisi'nde geçirmiş biri olarak ekonomik şartlar nedeniyle Babadağ'dan Ölüdeniz'e yamaç paraşütü yapmak nasip olmadıydı.

Arkadaşlarla her gidişimizde "Bu sefer kesin atlayacağız!" derdik. Ama EURO

cinsinden fiyatları duyduğumuzda o zaman uzaya çıkmakla aynı maliyet gibi gelirdi bu bize. Yıllar geçtikçe de yolumuz Fethiye'ye düşmez oldu, yamaç paraşütü hayali öyle kursakta kaldı durdu. Ta ki, Tekirdağ Yamaç Paraşütü fırsatı olduğunu duyan kadar.

Tandem Yamaç Paraşütü İçin Gerekli Şartlar:

- * 2 gram cesaret
- * 100 gram rüzgar
- * 1 adet uçuş kulübü
- * 1'er adet kalkış ve iniş pisti
- * 1 uzman pilot
- * 1 paraşüt
- * zevkinize bağlı spor kıyafetler

Tandem: Sizin hiçbir teknik bilgi edinmenize gerek kalmadan, tamamen pilotun yönlendirdiği, özel ekipmanlarla pilota bağlanarak yaptığınız ikili uçuşa denir. Size sadece azıcık koşmak, sonra oturup manzaranın keyfini çıkarmak kalır.

Cesaret: Yamaç paraşütünün sandığınız gibi yükseklik korkusuyla alakası yok bence. Zambiya'da 100 m yükseklikteki uçurumun kenarına gelince soğuk terler atmaya başlamış, atlayış yapmaktan vazgeçmiştim. Tandem paraşütte ise yamaçtan koşup 625 m yüksekliğe bırakıverdim kendimi. Kuş gibi süzölmeye başlayınca aşağıdaki manzarayı seyre doyamadım. Hatta hocayla da konuştuk, adam dördüncü kattaki evinin balkonundan aşağı bakamıyormuş.

Hava şartları: 12 ay yapılabilen bu spor için en önemli unsur rüzgar. Rüzgar varsa uçuş var, yoksa yok. Pilotlar resmen rüzgar duasına çıkıyorlar. Rüzgarın hangi yönden estiği bile çok önemli. Yağmur yağınca da uçulabiliyor aslında ama ekipman ıslanınca zarar görmesin diye tercih etmiyorlar (ki bizim başımıza geldi, ilk uçuş denemesi iptal oldu).

Uçuş Kulübü: Çeşitli uçuş okulları var. Okulları denetleyen, sertifikalandıran ya da standartlaştıran bir kurum yok. Biz Trakya Kalkınma Ajansı'nın organizasyonu ile TEKİRDAĞ YAMAÇ PARAŞÜTÜ kulübü Teyak ile uçuş yaptık.

Pist: Tekirdağ Uçmakdere'de 260 m ve 625 m'de olmak üzere 3 ayrı kalkış pisti var. Pist dediyseniz de az eğimli, az otlu yamaç işte. İniş için de deniz kıyısında az çakıllı plaja iniyorsunuz. Teyak'ın ufak bir tesisi var, elzem ihtiyaçlarınızı karşılayabiliyorsunuz. Ayrıca koya çadır atmak serbest.

Paraşüt: Teknik hiçbir bilgiye sahip değilim, tandem yapacaksanız sizin de bilmeniz gerekmiyor. Rengarenk paraşütleri, bağlamaları falan hepsini onlar hallediyor zaten.

Kıyafet: Atlayış sırasında otların üstünden koştuğunuz için uzun paçalı pantolon ve kapalı spor ayakkabı tercih edebilirsiniz. Ben tamamen bilinçsizce sandalet giydim gittim, bir şey olmadı. Yukarısı az rüzgarlı, 10 dakikalık uçuş heyecanlı geçtiği için ben üşümedim.

Ücretler: Fikir vermesi açısından hangi pistten atlayacağınıza bağlı olarak fiyatlar yaklaşık 100-150TL arasında. Pilotlar Go Pro kamera ile çekimlerinizi yapıp, CD'ye basıp veriyorlar. Bu hizmet fiyata dahil. Kendi kameranızı ya da cep telefonunuzu yukarı çıkarmanız güvenlik sebebiyle yasak.

Limitler: Kalp ve dolaşım rahatsızlığı olmayan, 5-15 m koşabilecek fiziksel yeterliliğe sahip, 35-100 kg arasındaki herkes tandem uçabilir. Yaş üst limiti yok; 60 yaşındaki sırt çantalı Gezgin Denizkızı ablamız da bizle birlikte atladı.

Ulaşım: Maalesef sıkıntılı; Uçmakdere'ye köy minibüsü bile yokmuş. Kendi aracınız varsa; Tekirdağ merkezden, 260 metrelik atlayış pistine az virajlı asfalt yoldan 30 dakikada gidebiliyorsunuz. Arabayı oraya park edebilirsiniz. Kendi aracınız yoksa; Tekirdağ'a otobüsle gelip, uçuş kulübünün aracı ile sabah şehir merkezinde buluşup, onlar akşam merkeze dönene kadar plajda takılabiliyorsunuz. Kişi başı 10TL. Kendi aracınızla gitseniz bile plajdan dağın tepesindeki kalkış pistine stabilize yol kısmını Teyak'ın arazi aracı ile ücretsiz çıkıyorsunuz.

Herkese iyi gezmeler, tozmalar!
Burcu Canbulat

bron: gezitozu.com

Hayali, Büyüyünce 'Hayalî'⁽¹⁾ Olmak

(1) Küçük yaşlarda merak sardığı baba mesleği gölge oyununun inceliklerini öğrenen lise üçüncü sınıf öğrencisi 16 yaşındaki Şevval Veral'in tek isteği kendisini geliştirerek bir gün 'hayalî' olmak. Kağıthane Anadolu İmam Hatip Lisesi'nde okuluna devam eden Veral, yaşlılarının çoğu, zamanını tablet ve akıllı telefonlarla geçirirken kendisini geleneksel Türk gölge oyununa adadı. Babası usta sanatçı Suat Veral ile Türkiye'nin ilk kadın gölge oyunu sanatçısı Merve İlken'in izinden giden Şevval Veral'in büyüdüğünde tek hayali, iyi bir gölge oyunu ustası olmak.

(2) Geleneksel Türk gölge oyunu sanatında iyi bir noktaya gelmek için 5 yıldır Merve İlken ile birlikte çalışmalarını sürdüren Şevval Veral, İlken'den karakter çizimi, konuşma ve diyalog dersleri alıyor. Türk gölge oyunuyla çok küçük yaşlarda tanışan 16 yaşındaki Şevval Veral, AA muhabirine, gölge oyununun zevkle yapılan bir meslek olduğunu, beyaz perdedeki karakterleri insanlara yansıtmaktan büyük keyif aldığını anlattı. Veral, özellikle çocukların gölge oyunu karakterlerini gördüklerinde gülmelerinden mutlu olduğunu dile getirdi.

(3) Gölge oyunu çalışmalarını, ustası Merve İlken ile yürüttüklerini belirten Veral, "Ustam bana ilk önce çizim dersi verdi; yani bir karakterin nasıl çizileceğini, derinin nasıl işleneceğini, nasıl boyanacağını öğretti. Aynı zamanda konuşma ve diyalogların nasıl olması gerektiğini anlatıyor. Karagöz ve Hacivat'ın nasıl oynatılacağını, sopalarının nasıl takılacağını gösteriyor. Bu eğitimi yaklaşık 5 yıldır alıyorum." dedi.

(4) İlk gösterisini, ustası İlken ile birlikte 14 Haziran'da Kağıthane'de gerçekleştirdiğini ifade eden Veral, "Perdenin arkasındayken heyecanlanıyorum. Oyun bitince, izleyicilerle konuşmak, onların beğenilerini duymak çok güzel. Bu yaşta bu mesleğe başladığım için de gurur duyuyorum, yaşlılarıma da örnek olduğumu düşünüyorum." diye konuştu. Hedefinin bu meslekte ilerlemek, gölge oyununu tanıtmak olduğunu dile getiren Veral, babası ve ustası ile gölge oyununu yaşatmak için Karagöz Okulu kurmayı hedeflediklerini de aktardı. Şu an için önceliğinin okulu olduğunu belirten Veral, "Ama aklımda hayalî olmak, sanatçı olmak var." dedi.

(5) Karagöz Ustası Veral da geleneksel Türk gölge oyununun cefasını çeken bir usta olarak, kızının kendi yolunda ilerlemesinin mutluluğunu yaşadığını dile getirdi. Yıllardır, gençlerin de geleneksel Türk gölge oyununu öğrenmeleri yönünde çaba sarf ettiğini anlatan Veral, şöyle konuştu: "Kızımın bu geleneksel sanatta benim yolumda ilerlemesi çok önemli. Toplumsal değerleri geçmişte atalarımız üretmiş, kuşaklar içinde bir şekilde birilerine aktarmışlar. Birçok şeyin çabuk tüketildiği günümüzde Şevval'in bu sanata yönelmesi çok önemli. Geçmişteki koşullar kız çocukları ve kadınlar için uygun olmayabiliyordu ama Şevval ve Merve günümüzde kadınların gücünün ne kadar büyük olduğunu, yapamayacakları hiçbir şeyin olmadığını ortaya koydu."

(6) Veral, çevresinde de gölge oyununa ilginin arttığını gözlemlediğini belirterek, "Bu kültür hep birlikte yaşatılmalı, varlığını öyle hissettirmeli. Beyaz perdenin arkasında hissettiğim ve yaşadığım şeyleri ortaya koydum. Bunun övgülerini de, sevgilerini de fazlasıyla almaya başladım. Gittiğimiz her yerde hedef kitlemiz çocuklar ve gençler. Çünkü yeni nesil gölge oyununu tanımıyor. Bu yüzden çocuklar ve gençler benim hedefimdi." ifadelerini kullandı.

(7) Gölge sanatının, perdenin yansıyan tarafında bir ulusu, toplumu ve bir değeri yansıttığını dile getiren Veral, sözlerini şöyle tamamladı: "Hacivat ve Karagöz her ne kadar birbiriyle didişiyor gibi gözükse de her oyunun sonunda toplumsal barışı simgeler. Karagöz ve Hacivat da olduğu gibi perdeden halka yansıyor. Onun için Şevval ve gençler, bu sanatın yaşatılması noktasında önemli bir çıkır açacaklardır. Karagöz Okulu'nun ve Karagöz Müzesi'nin kurulması da bir gereksinimdir."

bron: haberler.com

noot 1 hayalî: schimmenspeler

Mucize Ürün

(1) İstanbul - İzmir arasındaki otoyol projesi kapsamında kamulaştırılan bir araziden sökülen 800 ve 1200 yaşlarındaki iki zeytin ağacı, odun olarak satılmak istenmişti. Daha sonra ise ağaçlar kurtarılarak Antalya Vakıf Zeytinliği'ne dikilmiştir.

(2) Manisa'da sökülen ağaçlar, odun olarak satılmak istenirken Antalya Ticaret Borsası'nın girişimiyle şehre getirildi ve vakıf zeytinliğine dikildi. Yirmi bin zeytin ağacının bulunduğu vakıf arazisinde bu iki ağaca özel ilgi gösterildi ve önce ağaçların dalları yeniden çıkmaya başladı. İki yıl sonra da beşer kilo zeytin verecek verime eriştiler.

(3) Ağaçların yeniden toprakla buluştuğunu Kepez Belediye Başkanı Hakan Tütüncü Twitter hesabından duyurmuştu.

Kamulaştırılan arazilerdeki ağaçlar sökülerek odun olarak satılıyor.

(4) Doğan Haber Ajansı'nda yer alan habere göre; otoyol projesi nedeniyle Akhisar'da kamulaştırılan arazideki zeytin ağaçlarının sökülüp, odun olarak satıldığını belirten Zeytinpark A.Ş. Genel Müdürü Vahdet Narin, bu iki ağacı odun olmaktan kurtardıklarını söyledi. Birçok kamu kurumu, belediye ve firmanın kamulaştırılan alandaki zeytin ağaçlarını kendi bahçelerine naklettiğini anlatan Narin, şöyle dedi: "Biz ikisini kurtardık. İyi bir şeye vesile olduğumuzu düşünüyorum. Orman Mühendisleri Derneği'nin ölçümlerine göre ağaçlardan biri sekiz yüz, diğeri bin iki yüz yaşında. Birinci aşama olarak toprağa uyumları söz konusuydu. Toprağa uyum sağlandı. Bu sene bir miktar zeytin de verdi. Sekiz yüz ve bin iki yüz yaşındaki iki ağaçtan zeytin yemek oldukça sevindirici. İyi bir şey yaptığımızı düşünüyorum."

(5) Narin, iki ağacın ikinci yılda ürün vermesini mucize olarak nitelendirirken sözlerini şöyle sürdürdü: "Bu durum çok keyif verici. Antalya bölgesinde bu kadar uzun yıllık zeytin ağacı çok fazla yok. Bazı dostlarımız bize neden iki ağacı buraya getirdiğimizi ya da bu kadar nakliye ya da benzeri şeylerle uğraştığımızı soruyor. 31 biz bu ağaçları zeytin için getirmediğimiz. Bu ağaçlardan zeytin elde etmek keyifli bir şey ama asıl sekiz yüz yıllık tarihi yaşatmış olmaktan memnuniyet duyuyoruz. İnsanlar sekiz yüz yıllık tarihte bu ağacın birçok şeye tanıklık yaptığını düşünüp, keyif alıyorlar. Birçok kişi bu ağaçları görmek için geliyor, ziyaretçi sayımızda artış oldu. Bin iki yüz yaşındaki bir ağaca dokunmak insana farklı bir haz veriyor."

bron: onedio.com

Bergama'nın Dünya Tarihini Değiştiren İlkleri

Tarihi geçmişi MÖ 7. yüzyıla uzanan Bergama, insanlık tarihine yön veren birçok buluşa imza atılan etkileyici bir coğrafya. İzmir'in 110 km kuzeyinde yer alan ile, antik dönemde Pergamon ve Pergamonos gibi isimlerle anılmış. Athena Tapınağı, Zeus Sunağı, Kızıl Avlu, Asklepion gibi dünyaca ünlü tarihi alanların ana yurdu olan Bergama, 2014 yılından beri 'Çok Katmanlı Kültürel Peyzaj Alanı' dosyasıyla UNESCO Dünya Mirası Listesi'nde.

Bergama'nın Dünya Tarihini Değiştiren İlkleri

(1) Dünyada ilk kez telkinle tedavi (psikoterapi) yönteminin uygulandığı Asklepion, antik dönemin en ünlü sağlık merkezleri arasında gösteriliyor. MÖ 4. yüzyılda kurulduğu düşünölen merkezde yapılan araştırmalarda tedavi yöntemi olarak kutsal çeşmeden su içilmesi, su-çamur banyoları, açlık-susuzluk kürleri, şifalı otlar, kremlerle yağlanma, fizyoterapi ve psikoterapi teknikleri kullanılmış. Asklepion Tapınağı, galerili avlu, 3500 kişilik tiyatro yapısı, İmparator Hadrianus'a ait kült salonu, kütüphanenin de yer aldığı sağlık yurdu Roma Dönemi'nde dünyanın farklı yerlerinden gelen hastalara hizmet veriyordu. Girişinde 'Buraya ölüm giremez' yazılı olan merkeze ölümcöl olan hastaların girişine izin verilmiyordu.

(2) Antik ağda Asklepion Antik Kenti'nin giriş meydanına dikilen, üzerinde yılan figürü olan mermer sütun günümüzde Bergama Müzesi'nde sergileniyor. Efsaneye göre derdine derman bulmak için Asklepion'a gelen bir hasta, kentin girişinde iki yılanın bir taş oyuğu içinde süt içtiğini ve süt zehirleri ile karıştırıp geri boşalttığını tesadüfen görmüş. Ağır hastaların girişinin yasak olduğu Asklepion'a iyileşemeyeceği için alınmayan hasta acı çekmeden ölmek için süt ve zehir dolu karışımı içip iyileşince Antik ağ'ın en ünlü hekimlerinden Galen, Asklepion'un simgesinin ifte yılan olmasına karar vermiş. Bu simge günümüzde eczacılık ve tıbbın sembolü olarak kabul ediliyor.

(3) İncil'de sözü edilen 7 kiliseden biri olan Kızıl Avlu, Hristiyanlığın yasak olduğu dönemlerde Hristiyanların toplanıp gizlice ibadet ettiği ve St. John'un İncil'de kaleme aldığı Revelation bölümünde sözü edilen 7 kiliseden yeri kesin olarak bilinen tek kilise. Mısır Tanrısı Serapis'e adanan tapınağa, Bergamalıların Kızıl Avlu demesinin sebebi yapının dışarıdan bakıldığında tamamen kırmızı tuğla ile kaplı olması. Mısır tanrısı Serapis (Serapien) adına, 'Ne yerde ne gökte' mesajıyla Selinus Çayı'nı örten iki tünel üzerine inşa edilen bazilika, Hristiyan inancına göre 'Evlenme, birleşme ya da pişmanlık' anlamı taşıyor. İnsanlar bunun için bu bazilikayı ziyaret ediyor.

(4) Asya kıtasında kurulan ilk ve en büyük kütüphane Bergama'ya ait. 200 bin ciltten oluşan kütüphane Mısır'ın İskenderiye Kütüphanesi'nden sonra ikinci büyük kütüphane olarak biliniyor. O yıllarda aralarında kültürel bir yarış olan bu kentler kitap sayısı başta olmak üzere bilimsel çalışmalar konusunda da mücadele halindeydi. Asya'da kurulan bir diğer büyük kütüphane de Efes Antik Kenti'ndeki Celsus Kütüphanesi'ydi.

(5) Mustafa Kemal Atatürk tarafından 1937 yılında başlatılan Bergama Kermesi, Türkiye'nin ilk, dünyanın ise ikinci yerel festivali. (İlki Nice, Fransa) 1937 yılından bu yana aralıksız olarak devam eden kermes Bergama'nın tarihsel, kültürel ve doğal güzelliklerini tanıtmayı amaçlıyor. İlçe halkının her yıl haziran ayında Türkiye'nin ve dünyanın farklı yerlerinden gelen konuklarıyla birlikte kutladığı kermes, eğlenceli etkinliklerin yanında, bilim adamı, gazeteci, sanatçı gibi katılımcıların konuşmacı olduğu panel ve konferanslarıyla da önemli bir amaca hizmet ediyor. UNESCO Dünya Mirası Listesi'ne girmesiyle birlikte turizmde ivme kazanan Bergama, sahip olduğu tarihi, kültürel, doğal ve turistik değerlerle ziyaretçilerine birkaç saatlik bir rotadan çok daha fazlasını sunuyor.

bron: kesfetsek.com

Kadın İtfaiyeciler

(1) Zor bir meslek itfaiyecilik... Hem fiziksel hem de duygusal olarak güçlü olmak gerekiyor. Mesleğin zorluğunun yanı sıra erkek egemen bir ortamda bu mesleği başarıyla yapan, İzmir İtfaiyesi'nin altı kadın itfaiyecisi ile keyifli bir söyleşi gerçekleştirdik. İzmir İtfaiyesi bünyesinde görev yapan Devrim Özdemir, Pınar Sunar, Hülya Doğan, Pelin Parlak, Şerife Güzel ve Aycan Piştöf itfaiye bünyesinde olmaktan çok mutlu olan kadınlar. Kimi yazı işlerinde kimi yangın biriminde bu mesleğe gönül vermişler. Açıkçası onlarla tanışincaya kadar bakımsız ve erkek tavırlı kadınlar olduklarını düşünmüştük ama bu düşünce anında yıkıldı. Oldukça bakımlılar ve erkeksi olmadan da mesleğin gereğini yerine getirebiliyorlar.

(2) Röportaja hazırlanırken aklıma gelen ilk soru "Bir kadın neden itfaiyeci olmak ister?" oldu ve tabi ki ilk sorduğum soru da. Çoğu iş arama sürecinde belediyenin ilanına denk gelerek şansını denemiş; mülakatları geçip teşkilata katılınca Toros Eğitim Merkezi'nde eğitimlerini tamamlamış. Sekiz yıldır itfaiyede görev yapan Devrim Özdemir, İzmir İtfaiyesi'nde görev yapan ilk kadın itfaiyecilerden biri. Göreve başladığı ilk günleri şöyle anlatıyor: "Göreve ilk başladığımızda teşkilattaki arkadaşların bizim varlığımıza alışması çok zor oldu. Ailem de gece nöbete kalıyor olmamdan rahatsız oluyordu. Ancak zamanla biz de onlar da bu duruma alıştık". Her biri şu an yaptığı mesleği çok seviyor ve bu mesleği bırakmak istemiyor. İnsan hayatına dokunmak, birinin canını veya malını kurtarmak onları bu mesleğe bağlamaya yetiyor.

(3) İzmir İtfaiye Daire Başkanlığı'nda söyleşiyi gerçekleştirmek üzere sessiz sakin bir yer aradık ve soluğu kızlar yatakhaneinde bulduk. Demir yataklar, dolaplar her ne kadar standart olsa da kadınların varlığı odaya yansımış. Dolapların üzerinde asılı fotoğraflar, komodinin üzerinde duran el kremleri... Kadın nerede olursa olsun dokunduğu yeri güzelleştiriyor ve kendileri de bunun farkında. Teşkilattaki kadın itfaiyeci sayısı arttıkça erkek itfaiyecilerin de tavırları değişmeye başlamış ve özellikle konuşurken kelimelere dikkat eder hale gelmişler. "Bizi kardeşleri gibi benimsediler, tam olarak bir aile ortamında gibi hissediyoruz kendimizi" diyorlar.

(4) İtfaiyede göreve başlamadan önce her itfaiyeci gibi yangına müdahale eğitimi alan bu kadın itfaiyecilere, yangın sırasında ekip arkadaşları tarafından fazla güven duyulmuyor. Erkeklerin fiziksel olarak gücünü kabul etseler de sadece kas gücünün yeterli olmadığına vurgu yapıyorlar. Doğru ya, bu iş kas gücünden daha fazlasını, yani teknik eğitimi gerektiriyor. Bu eğitimi almış kişilerin başarılı operasyonlar geçirmesi kişinin hem tecrübesine hem de yeteneklerine bağlı. Fakat kadın itfaiyecilere karşı "Ne kadar yapabilir ki?" gibi bir yargı söz konusu.

(5) Tertip ve düzen açısından kadının varlığı nasıl belli oluyorsa, bu, olaylara bakış açısında da kendini belli ediyor. Eşi de itfaiyeci olan Pınar Sunar itfaiyecilik anılarını anlatırken bir ayakkabı atölyesindeki yangın olayından bahsediyor. Söndürme tamamlandıktan sonra soğutma işlemi için içeri giren Sunar şunları anlatıyor: "Atölyede binlerce yüksek topuk vardı. Ayakkabılar yanmıştı fakat topuklar olduğu gibi duruyordu. Topukların üzerine basa basa soğutma işlemi tamamladık; o kadar topuklu ayakkabının yanmasına inanılmaz çok üzüldüm." İşte bu kadınların doğasıdır. Ne kadar maskülen bir iş yapsa da bakış açısı femindedir. Ellerinde yangın hortumları ile alevlerle mücadele eden bu kadınlar, üniformalarının ceplerinde ruj taşımaktan, yangına giderken itfaiye aracının aynasından saçını düzeltmekten de geri kalmıyor.

(6) Tüm itfaiyecilerin dile getirdiği ve benim de kesinlikle katıldığım bir nokta var bu meslekle ilgili; itfaiyecilik, toplumun ve devletin gözünde hak ettiği değeri, saygıyı görmüyor. Hem babası hem de eşi itfaiyeci olan Pelin Parlak, çocuğunun da itfaiyeci olmasını istiyor. Ancak o da bu mesleğin hak ettiği saygıyı görmediğini düşünüyor. Parlak, özveri ile çalıştıkları mesleğin zorluklarını şöyle ifade ediyor: "İnsanlar burada tüm gün yattığımızı veya sadece kedi kurtarmaya gittiğimizi düşünüyor. Gün geliyor hiç uyku uyuyamadan, 24 saat görev yapıyoruz. Bazen bir yangını kontrol altına almamız, tüm operasyonu tamamlamamız ve geri dönmemiz saatlerimizi alıyor."

(7) Kadın itfaiyecilerin varlığından habersiz vatandaşlar, onları olay yerinde gördüklerinde oldukça şaşırıyormuş. Kimi yaşlı teyzeler mutlu olup öpüyor kimi vatandaşlar ise şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemiyormuş. Çoğu zaman kasklarını çıkarıncaya kadar onlara 'Abi' diye hitap ediyorlar, kasklarını çıkardıklarında ise özür diliyorlarmış.

bron: volmagazine.com/nulla-dignissim

Vizyondaki Filmler

Ay Lav Yu Tuu

Yönetmenliğini ve senaristliğini Sermiyan Midyat'ın yaptığı 'Ay Lav Yu'nun 6 yıl arayla gelen devam halkası 'Ay Lav Yu Tuu' filmi, Amerika'da eğitim alıp köyü Tinne'ye dönen İbrahim'in iki kültür arasında yaşadıklarını anlatıyor. Filmde neredeyse tüm Amerika'nın kalkıp Tinne'ye gelmesiyle kahkaha dolu olaylar birbirini izliyor.

Benzersiz

Kendi halinde bir eczacı olan bir adam, bir gece nöbet tutarken başına talihsiz bir kaza gelir. Bu kazadan sonra ağır bir ameliyat geçirir ve gözünü farklı biri olarak açar. Bu süreç sonrası gerçek benliğini sorgulamaya ve hakikatin peşinde kendini aramaya başlar. Ancak bu süreç hem onun için hem de çevresindekiler için oldukça zorlu geçecektir...

Başrolünde Cemal Hünel'in yer aldığı filmin kadrosunda Ekin Türkmen, Ruhi Sarı, Ebru Sarıtaş, Selahattin Taşdöğen, Yakup Yavru, Murat Parasayar, Haldun Boysan ve Nilüfer Aydan da oyuncular arasında. Filmin yönetmenliğini, senaristliğini ve yapımcılığını İlker Sarı üstleniyor.

Tarla

Hırslı ve biraz da hayalperest bir adam olan Tarık'ın işleri planladığı gibi gitmez. Borç batağına girmiştir, üstüne üstlük eve ve işyerine haciz gelmiştir. Bu durum evliliğini de sarsmaktadır. Borçlarını kapatmak için son çare olarak aklına memleketindeki tarlanın satılması gelir. Ama ailesinin olurluğunu almalıdır. Baba ocağına gittiğinde babası biraz çekimser davranırsa da annesi onu da ikna eder; böylece ellerindeki yegâne tarlayı Tarık'a vermeyi kabul ederler. Küçük kardeşi Emre de abisine yardımcı olmak için onunla beraber İstanbul'a gidecektir. Tarık istemeye istemeye kardeşiyle İstanbul'a doğru yola çıkar. Fakat bu yolculuk ikisine de hiç tahmin etmedikleri yeni kapılar açacaktır...

Siccin 4

Yılmaz Ailesi geçmişte oldukça zengin bir ailedir ancak bu durum zamanla değişir. Aile, yaşadıkları maddi sorunlar nedeniyle babaanne Saadet'in yanına taşınmak zorunda kalır. Fakat Saadet bu evde sandıkları gibi yalnız değildir. Bahçesinde kocasının mezarı bulunan Saadet'in eski evi, başka âlemde olan sakinler tarafından sahiplenilmiştir. Ailenin eve gelişi ise bu sakinler tarafından hiç de hoş karşılanmayacaktır, zira bu evde Saadet'ten başkasını istememektedirler. Yönetmen koltuğunda serinin deneyimli yönetmeni Alper Mestçi oturuyor. Bu filmi seyrederken gergin anlar yaşamaya hazırlıklı olun!

Korkacak Bi'şey Yok

İstanbul'un Hasanpaşa'sında voleyi vurmanın peşinde olan bıçkın ve fırlıdak semt delikanlısı Seko arkadaşları ile anlaşıp bir tatil planı yapar. Maddi olarak rahat olan arkadaşları Serkan'a masraflar için yüklü bir para verirler. Ancak Seko organizasyonu yapmak yerine borçlu olduğu kumar mafyasına barbut oynayarak parayı kaybeder. Tatil planı için kara kara düşünen delikanlı, rahmetli dedesinin "En kıymetli hazinem" deyişini hatırlayarak yeni bir plan yapar. Gruptakiler tatil için Seko'nun yeni planıyla Edirne Uzunköprü'ye giderler. İstanbul'un fırlama gençleri, Trakya'nın neşeli ve samimi insanları ile bol kahkahalı ve eğlenceli bir maceraya atılacaklardır...

Atçalı Kel Mehmet

Atçalı Kel Mehmet, Osmanlı Padişahı II. Mahmut döneminde yaşamış Ege bölgesinin ilk efelerinden biridir. Zenginden alıp fakire vererek bölgesinde adaleti sağlar ama çıkarları zedelene ağalar, beyler ve voyvodalar tarafından da hain ilan edilir. Atçalı'nın ölüm fermanı verilir ve Atçalı Kel Mehmet Efe'ye iki seçenek kalır: Kaçacak ya da ölecektir... Ege Bölgesi'nin en sevilen halk kahramanlarından biri olan Atçalı Kel Mehmet Efe'yi beyazperdede Gökhan Keser canlandırırken filmin yönetmenliğini ise Ümit Efe kan üstleniyor.

Şansımı Seveyim

Çevresinde şanssızlığı ile bilinen Sebahattin, yaşadığı birçok talihsizliğin sonunda büyüdüğü mahalleye geri döner. Sebahattin'in mahalleye dönmesi ile bütün mahalleli başlarına yine birçok iş açılacağını düşünerek endişeye kapılır. Kaderine boyun eğen Sebahattin, mahallede tanıştığı Yaprak sayesinde şansının döndüğüne inanır. Fakat her şey bu kadar kolay olmaz. Yaprak, yıllar önce ahını aldığı Durmuş'un kız kardeşidir ve Sebahattin'i kabul etmek için ona bir şart sunar. Sebahattin'in kendisini Durmuş'a affettirmesini ister. Sebahattin, kaderini değiştirmek ve Yaprak'ın kendisini kabul etmesini sağlamak için en yakın arkadaşı İzzet ile plan yapmaya başlar.

bron: beyazperde.com

Teknoloji Başkentleri

(1) 'Geleceğin Şehri' olarak nitelendirilen, dünyanın en çok patent üreten şehri; Seul, Güney Kore. LG, Samsung gibi markaları sayesinde Güney Kore teknolojiye 1 numaralı ülke olmaya doğru gidiyor. Belki de çoktan oldu bile...

(2) İnternetin asla kopmadığı, en hızlı bildiğinizden de daha hızlı bağlantıya sahip şehir; Hong Kong, Çin. Teknolojinin gelişmesi ve elektronik ürünlerin daha yaygın kullanılması için, Hong Kong elektronik cihazlarda vergi alımını kaldırmış. Buradan bile teknolojiye ne kadar önem verdikleri anlaşılıyor.

(3) Finansal teknolojiler, akıllı şehircilik ve girişimcilik kültürü açısından Avrupa'nın merkezlerinden biri olan Amsterdam aynı zamanda dijital dünyanın Avrupa'daki en gözde şehirlerinden biri. Yabancı ve yerli girişimciler için adeta bir cennet. Tesla, Uber ve Netflix gibi markaların Avrupa merkezleri burada bulunmakta.

(4) Dünyanın öne çıkan otomotiv firmalarının temsil edildiği kent: Berlin, Almanya. Almanya'nın başkenti Berlin, her zaman teknolojinin ve sanayileşmenin öncülerinden olmuştur. Otomotiv sektöründeki başarılarıyla da araç teknolojisinde hâlâ dünyada bir numara.

(5) ABD'den sonra dünyanın en büyük ikinci yatırım fonu merkezi olan ve eBay, Jajah gibi tanınmış internet şirketlerine ev sahipliği yapan Lüksemburg. Avrupa'nın ortasında küçük bir ülke ve o ülkeye adını veren başkenti... Ama siz yine de küçük olduğuna bakmayın, ekonomisi ve teknolojisi o kadar büyük ki; bu sayede dünya üzerindeki çoğu ülkeden daha gelişmiş...

(6) Porsche, IBM, Bosch gibi markaların merkezlerinin bulunduğu, yüksek teknoloji alanında en çok patent başvurusu bulunan beşinci şehir; Stuttgart, Almanya. Stuttgart da otomotiv konusunda gelişmiş kentlerden. Öyle ki dizel araçların trafiğe çıkışı bile yasaklandı. Teknoloji dünyasında yaptığı yeniliklerle Stuttgart da geleceği önceden gören şehirlerden...

(7) Yenilenebilir ve yeşil enerji alanında dünyaya örnek olan şehir: Kopenhag, Danimarka. Kopenhag, arabalarının yerine bisikletlerin özgür olduğu şehir. Öyle ki şehrin birçok yerine pedal çevirerek gidiliyor. Enerji olarak da yenilenebilir enerjiyi tercih eden Danimarka başkenti teknolojiyi tertemiz kullananlardan. Öyle ki Danimarka, 2015'teki verilere göre enerji ihtiyacının %140'ını rüzgar türbinlerinden üretmiş. Başkent Kopenhag'da ise bu konuda zorluklar yaşanıyor. Ancak halk teşvik edilerek ve rüzgar türbinlerini sahiplendirilerek üretimin daha da arttırılması planlanıyor. Kopenhag, 2025 yılında karbon salınımını 0'a indiren ilk şehir olmak için çalışıyor.

(8) Günümüzün en 'akıllı şehri' olarak kabul edilen; dünyanın en çok yazılımcı ve girişim sermayesi yatırımcısı bulunan şehirlerinden Singapur. Uzak Doğu'daki Asya kentlerinin her biri teknoloji alanında başarılı. Singapur da bunların başında geliyor. Yazılım alanındaki başarılarıyla geleceği inşa ediyor...

(9) Milyar dolarlık şirketlerin sayısı ile Avrupa'nın 'startup başkenti' sayılan; Skype ve Spotify'nın doğum şehri olan Stockholm, İsveç. Stockholm de Kopenhag ve Amsterdam gibi teknoloji konusunda kuzeyde parlayan yıldızlardan. İnternet sektöründe önemli şirketlere ev sahipliği yapıyor. Önemli fikirler, startuplar burada başlıyor...

(10) Küresel teknoloji devlerinin yuvası olan; ulaşım teknolojileriyle de tüm dünyaya örnek olan Tokyo, Japonya. Zaten teknoloji dediğimizde aklımıza Japonlar gelmeseydi olmazdı. İçinde bulunduğumuz dönemde teknoloji konusunda rakipleri artan Tokyo, yine de yeni buluşları ve gelişmeleriyle kendisine hayran bırakıyor...

bron: onedio.com